

Αγάπη Κρητικού

Γυναίκα μηχανικός Ε.Ν.: Δυσκολίες και όνειρα

Δόκιμη μηχανικός Ε.Ν., σπουδάστρια της Ακαδημίας Ασπροπύργου. Μιλάει με όραμα και δυναμισμό για τη Σχολή της, για τα όνειρά της στη θάλασσα και στη ζωή. Διαπιστώνει με λύπη τις ελλείψεις στη δημόσια ναυτική εκπαίδευση, τις δύσκολες προοπτικές στο επάγγελμα. Αναγνωρίζει με θαυμασμό και ευγνωμοσύνη καθηγητές και ναυτικούς που ωστόσο δίνουν το παράδειγμα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΕΥΑ ΚΟΥΤΡΑ

Πώς αποφασίσατε να στραφείτε προς το συγκεκριμένο αντικείμενο σπουδών;

«Από μικρό παιδί αγαπούσα αφενός τη θάλασσα, αφετέρου τις κατασκευές. Όσο μεγάλωνα και μάθαινα ότι θα μπορούσα να συνδυάσω τις δυο μου αγάπες, αισθανόμουν τυχερή. Παρ' όλα αυτά, το σχολείο με καθοδήγησε λανθασμένα. Θυμάμαι τη δασκάλα να μου λέει "αυτές οι δουλειές είναι για τ' αγόρια". Δυστυχώς επηρεάστηκα τόσο, που ξέχασα το στόχο μου. Στα 26 μου χρόνια, και αφού είχα ολοκληρώσει τις σπουδές μου σε άλλο αντικείμενο, είδα τη διαφήμιση στην τηλεόραση και ένιωσα πως αυτή θα ήταν η τελευταία μου ευ-

καιρία. Ετοίμασα λοιπόν τα χαρτιά μου και πέτυχα μια θέση στην ΑΕΝ».

Κατάγεστε από οικογένεια θαλασσιών;

«Δεν έχω καμία σχέση με τη θάλασσα ως επάγγελμα, όμως έχω στενή σχέση με τη μηχανολογία. Ο πατέρας μου και ο αδελφός μου είναι μηχανολόγοι. Όχι βέβαια στο καράβι, αλλά καμία σημασία δεν έχει. Αυτές ήταν οι καταβολές μου».

Είστε ικανοποιημένα από το επίπεδο της επαγγελματικής και τεχνολογικής εκπαίδευσης που λαμβάνετε;

«Δυστυχώς, δεν είμαι αρκετά ικανοποιημένη. Συγκριτικά με κάποιες άλλες Ακαδημίες του Ναυτικού, θεωρώ ότι η Σχολή Ασπροπύργου στερείται εξελιγμένων εγκαταστάσεων, κα-

θώς και ικανοποιητικού επιπέδου τεχνολογικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης. Το εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα δεν καλύπτει πλήρως τις σύγχρονες απαιτήσεις. Ο εξοπλισμός κατά τη διάρκεια των σπουδών μου ήταν ανύπαρκτος. Το τελευταίο έτος ορισμένοι καθηγητές, που είδαν τις ελλείψεις, έβαλαν προσωπική δουλειά, επειδή είχαν αγάπη και μεράκι. Προσπάθησαν, και ακόμα συνεχίζουν να βάζουν το λιθαράκι τους, έτσι ώστε να θέσουν σε λειτουργία κάποια μηχανήματα στο μηχανουργείο, για να εκπαιδεύσουν και να διδάξουν τους φοιτητές τους.

Στα μαθήματα, συγκριτικά πάντα με άλλες Ακαδημίες της Ελλάδας και του εξωτερικού, μέχρι πρόσφατα δεν χρησιμο-

ποιούνταν σύγχρονες τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών. Αλλά ειδικά τον τελευταίο χρόνο οι περισσότεροι καθηγητές καταβάλλουν σοβαρές προσπάθειες: ακόμα και όταν η ίδια η Σχολή δεν τους παρέχει τα αναγκαία, ορισμένοι φέρνουν πράγματα δικά τους, σε μια προσπάθεια να βοηθήσουν τους μαθητές να κατανοήσουν καλύτερα το αντικείμενο των σπουδών τους».

Είστε λοιπόν ευχαριστημένη από το εκπαιδευτικό προσωπικό;

«Όσον αφορά το εκπαιδευτικό προσωπικό, θέλω να τονίσω πως τον τελευταίο χρόνο, παρόλο που απέμειναν μόνο δέκα μόνοι καθηγητές και οι υπόλοιποι είναι ωρομίσθιοι, ενώ ο ναυτοδιδάσκαλος στην ειδικότητα των μηχανικών είναι μόνο ένας

«Προσδοκώ, εύχομαι, ελπίζω και θέλω η Σχολή του Ασπροπύργου να ξαναγίνει πρότυπη Σχολή. Να ξαναγίνει το καμάρι των Ακαδημιών Εμπορικού Ναυτικού»

—πράγμα απaráδεκτο—, γίνεται, για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια των σπουδών μου, μια μεγάλη προσπάθεια να βελτιωθεί η παρεχόμενη εκπαίδευση. Όραμά μου γι' αυτή τη Σχολή που τόσο αγαπώ είναι να καταφέρει να ξεπεράσει τα προβλήματα και να ξανακερδίσει την αίγλη που της αρμόζει και το κύρος που είχε κάποτε».

Όσον αφορά τα κτίρια που σας στεγάζουν;

«Τα κτίρια του Ασπροπύργου είναι επιεικώς απaráδεκτα. Οι τοίχοι είναι γεμάτοι υγρασία. Η αρχιτεκτονική, τουλάχιστον 50 χρόνια πριν. Το χειμώνα κρυώνουμε και το καλοκαίρι βράζουμε. Χωρίς να θέλω να φανώ μελοδραματική, "είμαστε ξεχασμένοι απ' το Θεό". Εύχομαι να γίνει κάποια κίνηση είτε από τη

μεριά της πολιτείας είτε από τη μεριά του εφοπλισμού, έστω για τις επόμενες γενιές».

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα που απολαμβάνει όποιος επιλέξει τη δημόσια ναυτική εκπαίδευση; Ποια τα μειονεκτήματα;

«Υπάρχει η θετική και θετικά περιλαμβάνονται η δωρεάν εκπαίδευση, τα δωρεάν βιβλία, η ασφάλεια του NAT, καθώς και το επίδομα ενοικίου (σε κάποιες περιπτώσεις). Στα αρνητικά τοποθετώ την ανυπαρξία του πάσου, κάτι που δημιουργεί πολλά προβλήματα σε παιδιά που δεν διαθέτουν το απαραίτητο καθημερινό εισιτήριο για τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Επίσης, ο όγκος των φωτοτυπιών είναι μεγάλος σε αρκετές περιπτώσεις,

κόστος που βαραίνει τον κάθε φοιτητή.

Να αναφέρω ακόμα πως εστία δεν διαθέτει κάθε Σχολή, δηλαδή δωρεάν σίτιση και στέγαση. Είναι τυχεροί οι φοιτητές που μένουν με την οικογένειά τους στον τόπο όπου σπουδάζουν. Πολλοί συμφοιτητές μου είναι από επαρχία. Αναγκάστηκαν να νοικιάσουν σπίτι. Δυστυχώς κάποιοι, λιγότερο τυχεροί, υποχρεώθηκαν να διακόψουν τις σπουδές τους, γιατί οι γονείς τους δεν άντεξαν την επιπλέον οικονομική επιβάρυνση. Συμπερασματικά, θα ήθελα να επισημάνω ότι η δωρεάν εκπαίδευσή μας δεν είναι και τόσο δωρεάν τελικά».

Θα ήταν καλύτερα αν σπουδάζατε σε ιδιωτικά Σχολή;

«Σε καμία περίπτωση δεν είμαι

αρνητική στο ενδεχόμενο δημιουργίας ιδιωτικών Σχολών ναυτικής εκπαίδευσης. Αλλά υπό όρους. Δεν είναι δυνατόν, δηλαδή, να δημιουργηθούν ιδιωτικές Σχολές πάνω ή δίπλα στα συντρίμια των δημόσιων Σχολών. Το κράτος θα πρέπει να βελτιώσει τις παροχές του, την ποιότητα των σπουδών, τα κτίρια. Χρειάζεται να κάνει άλματα, ώστε πρώτα να τελειοποιηθεί η δημόσια Σχολή.

Απ' την άλλη μεριά, να δημιουργηθούν ιδιωτικές Σχολές για να υπάρχει η δυνατότητα επιλογής, σε όσους βέβαια θα διαθέτουν τα ανάλογα χρήματα. Το μόνο κακό που μπορώ να σημειώσω είναι η ενδεχόμενη μεροληπτική επιλογή κάποιων φοιτητών από πλοιοκτήτες —που πιθανόν να είναι και οι ιδιοκτή- ➤

«ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΒΑΖΟΥΝ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΡΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ, ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΜΕΡΑΚΙ»